

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 1 października 2019 r.

DIH-1.709.72.2019.BP

DECYZJA DIH-1/69/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy P.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 8 lipca 2019 r. (nr akt sprawy: AŻ.8361.25.2019), którą na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2019 r. poz. 935), ww. przedsiębiorcy wymierzono dwie kary pieniężne w łącznej wysokości 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 5 i 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. z UE L 157 z 15.06.2011, s. 1 z późn. zm.), z uwagi na:

- I. wprowadzenie do obrotu handlowego 3 partii warzyw oferowanych luzem o wartości 357,38 zł nieodpowiadających wymaganiom jakości handlowej (kara w wys. 500 zł wymierzona na podst. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu);
- II. odmowę okazania dokumentów towarzyszących dotyczących 3 partii warzyw i owoców o wartości 112,58 zł (kara w wys. 500 zł wymierzona na podst. art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu);

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. uchyła zaskarżoną decyzję w części punktu pierwszego i umarza postępowanie;**
- II. utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję w części punktu drugiego;**

UZASADNIENIE

W dniach 27 marca i 1 kwietnia 2019 r., na podstawie upoważnienia do kontroli nr AŻ.8361.25.2019, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, zwanego dalej „Podkarpackim WIIH”, przeprowadzili

kontrolę w sklepie (...), należącym do przedsiębiorcy P.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...).

W toku kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości oznakowania świeżych owoców i warzyw, stwierdzając, że

- 1) w przypadku 3 warzyw oferowanych do sprzedaży bez oznakowania, tj.
  - kapusty pekińskiej w ilości 12 szt., wartości 47,88 zł,
  - ogórka szklarniowego w ilości 30 kg, wartości 269,70 zł,
  - czosnku w ilości 20 szt., wartości 39,80 zł,uwidoczono, dla konsumenta finalnego, w miejscu sprzedaży tych warzyw, zbędne informacje w zakresie klasy jakości wprowadzając oznaczenie „kl. I”, co jest niezgodne z wymogami art. 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. z UE L 157 z 15.06.2011, s. 1 z późn. zm.), dalej „rozporządzenie nr 543/2011”
- 2) nie okazano dokumentów towarzyszących pozwalających zidentyfikować produkty, w tym nie okazano danych odnoszących się do producenta/dystrybutora/pakującego dotyczących warzyw i owoców: czosnku, kapusty pekińskiej i jabłek Szara Reneta, co jest niezgodne z art. 5 ww. rozporządzenia nr 543/2011.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane protokołem kontroli z dnia 1 kwietnia 2019 r. (AŻ.8361.25.2019).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę P.K., zwanego dalej również „Stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2019 r. poz. 935 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynku owoców i warzyw” informując jednocześnie o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Ponadto, w piśmie tym Podkarpacki WIIH wezwał Stronę do przekazania informacji o wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2018.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 8 lipca 2019 r. (doręczoną 9 lipca 2019 r), Podkarpacki WIIH wymierzył Stronie, dwie kary pieniężne w łącznej wysokości 1000 zł, za niedopełnienie obowiązków wynikających z art. 5 i 6 ust. 1 rozporządzenia nr 543/2011, tj:

- 1) karę w wys. 500 zł, na podst. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw z tytułu wprowadzenia do obrotu handlowego trzech partii warzyw oferowanych do sprzedaży „luzem” o wartości 357,38 zł podlegających ogólnej normie handlowej, tj.
  - kapusty pekińskiej w ilości 12 szt. o wartości 47,88zł,
  - ogórka szklarniowego w ilości 30 kg o wartości 269,70 zł,
  - czosnku w ilości 20 szt. o wartości 39,80 zł,nieodpowiadających wymaganiom jakości handlowej, z uwagi na to, że w dniu 27.03.2019 r. uwidoczono dla konsumenta zbędną informację w zakresie klasy jakości handlowej „kl.I”,
- 2) karę w wys. 500 zł, na podst. art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynku owoców i warzyw oraz rynku chmielu z tytułu odmowy okazania dokumentów towarzyszących dotyczących trzech partii warzyw i owoców o wartości 112,58 zł, tj.
  - czosnku w ilości 20 szt. o wartości 39,80 zł,
  - kapusty pekińskiej w ilości 12 szt. o wartości 47,88 zł,
  - jabłek Szara reneta w ilości 10 kg o wartości 24,90 zł.

Pismem z dnia 23 lipca 2019 r. (dostarczonym osobiście 23 lipca 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem II instancji”, odwołanie od ww. decyzji, podnosząc zarzut naruszenia przepisów, tj.:

- a) art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw polegającym na przyjęciu, że informacja o towarach – kapusta pekińska, ogórek szklarniowy i czosnek nie odpowiadają wymogom jakości handlowej bowiem zawiera zbędną informację o klasie jakości handlowej;
- b) art. 40a ust. 1 pkt 4 w/w ustawy polegającym na przyjęciu, że odmówiono okazania dokumentów towarzyszących partii warzyw i owoców o wartości 112,58zł
- c) oraz z ostrożności procesowej obrazę przepisów art. 40a ust. 10 w/w ustawy poprzez zaniechanie zastosowania w/w przepisu oraz odmowę odstąpienia od wymierzenia kary pomimo zajścia ustawowej przesłanki do takiego działania.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania lub uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępny praktykom;
- b) fałszowaniu żywności, oraz
- c) wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 w/w rozporządzenia podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Zgodnie z art. 15a ust. 1 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pełni funkcję organu kontrolnego na etapie sprzedaży detalicznej owoców i warzyw konsumentowi końcowemu.

I. Odnosząc się do pkt I rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji

Zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego Wspólną Organizację Rynków Produktów Rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) Nr 922/72, (EWG) Nr 234/79, (WE) Nr 1037/2001 i (WE) Nr 1234/2007 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz. Urz. UE L Nr 347, str. 671) normy handlowe mogą mieć zastosowanie do jednego lub większej liczby następujących sektorów i produktów, w tym owoców i warzyw. Zgodnie z załącznikiem I część IX sektor owoców i warzyw obejmuje m.in. kapusty, ogórki i czosnek. Zgodnie

z art. 76 ust. 3 w/w rozporządzenia posiadacz produktów sektora owoców i warzyw objętych normami handlowymi może wystawiać te produkty, oferować je na sprzedaż, dostarczać i wprowadzać do obrotu w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami i jest odpowiedzialny za zapewnienie takiej zgodności.

Szczegółowe zasady stosowania w/w rozporządzenia określa rozporządzenie nr 543/2011. Motyw 6 preambuły do tego rozporządzenia stanowi, że „aby zapobiec niepotrzebnym barierom handlowym w przypadku gdy należy wprowadzić szczegółowe normy handlowe dla poszczególnych produktów, normy te powinny być zgodne z normami przyjętymi przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ). W przypadku, gdy nie przyjęto szczegółowej normy handlowej na szczeblu Unii, produkty uznaje się za zgodne z ogólną normą handlową, jeżeli ich właściciel jest w stanie wykazać zgodność tych produktów z odpowiednią normą EKG/ONZ.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 543/2011 szczegółowe normy handlowe, o których mowa w art. 113 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, określone są w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących produktów:

- a) jabłka,
- b) owoce cytrusowe,
- c) kiwi,
- d) sałata, endywia o liściach kędzierzawych i endywia o liściach szerokich,
- e) brzoskwinie i nektaryny,
- f) gruszki,
- g) truskawki,
- h) papryka słodka,
- i) winogrona stołowe,
- j) pomidory.

Z powyższego wynika, że zarówno kapusta pekińska, ogórek szklarniowy, jak i czosnek nie są w Unii Europejskiej objęte szczegółowymi normami handlowymi. Tym samym, w przedmiotowej sprawie zastosowanie do tych warzyw ma art. 3 ust. 1 akapit II w/w rozporządzenia, zgodnie z którym owoce i warzywa, które nie są objęte szczegółową normą handlową, spełniają wymagania ogólnej normy handlowej. Zgodnie z załącznikiem I część A (ogólna norma handlowa) pkt 4 na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny, trwałe oraz widoczny z zewnątrz: identyfikację (nazwa i adres pakującego lub wysyłającego) oraz pochodzenie (pełna nazwa państwa pochodzenia).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 w/w rozporządzenia szczegółowe informacje wymagane w ramach niniejszego rozdziału są przedstawione czytelnie w widocznym miejscu na jednej stronie opakowania w formie nieusuwalnego nadruku umieszczonego bezpośrednio na opakowaniu albo na etykiecie, która stanowi integralną część opakowania lub jest trwale do niego przymocowana. W przypadku towarów wysyłanych luzem lub ładowanych bezpośrednio na środek transportu szczegółowe informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane w dokumencie towarzyszącym lub dokumencie umieszczonym w widocznym miejscu w środku transportu (ust.2). Faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz - w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują że produkt jest przeznaczony do przetworzenia (ust. 4).

Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 w/w rozporządzenia na etapie sprzedaży detalicznej szczegółowe informacje wymagane w ramach niniejszego rozdziału są dostępne w sposób

czytelny i dobrze widoczny. Produkty mogą być wystawione na sprzedaż, pod warunkiem że detalista umieści w widocznym miejscu w pobliżu produktu czytelne, szczegółowe informacje dotyczące państwa pochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, klasy produktu, jego odmiany lub typu handlowego w sposób pozwalający uniknąć wprowadzenia konsumenta w błąd.

Organ I instancji stwierdził, że zakwestionowane warzywa: czosnek, ogórek szklarniowy i kapusta pekińska są objęte ogólną normą handlową, która nie przewiduje klasyfikacji jakościowej, stąd też w ich przypadku nie ma podstaw do uwidocznienia oznaczenia „kl. I”. Umieszczenie przez przedsiębiorcę oznaczenia wskazującego na kl. I sugeruje bowiem, że w przypadku warzyw tego samego gatunku są również inne niższe klasy, co może wprowadzać potencjalnego konsumenta w błąd, wywołując w nim przeświadczenie, iż powinien zakupić dany produkt, ponieważ jest on lepszy od innych produktów tego samego gatunku.

Organ I instancji stwierdził, że powyższym czynem naruszono art. 7 ust. 1 lit.c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy komisji 87/250/EWG, dyrektywy rady 90/496/EWG, dyrektywy komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 z dnia 25 października 2011 r. (Dz. Urz. UE. L nr 304, str. 18), zgodnie z którym informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności przez sugerowanie, że środek spożywczy ma szczególne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne środki spożywcze mają takie właściwości, zwłaszcza przez szczególne podkreślanie obecności lub braku określonych składników lub składników odżywczych.

Odwołując się od wydanej decyzji, Strona podniosła zarzut naruszenia art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o organizacji rynków warzyw i owoców oraz rynku chmielu. Strona twierdzi, że towar był jakości wysokiej, a jego wartość odżywcza, świeżość czy jakkolwiek walor nie był przedmiotem negatywnej oceny ze strony kontroli czy reklamacji konsumentów.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ nie neguje twierdzeń Strony, że zakwestionowane produkty były wysokiej jakości. Należy jednak mieć na względzie, iż stwierdzone uchybienie nie dotyczy jakości produktów, lecz nieprawidłowości w ich oznakowaniu, a więc kwestii do której Strona w ogóle się nie odniosła.

Prezes UOKiK nie podziela jednak stanowiska organu I instancji, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 543/2011 oraz możliwości wprowadzenia w błąd poprzez sugerowanie że środek spożywczy ma szczególne właściwości gdy w rzeczywistości wszystkie środki spożywcze mają takie właściwości, co jest zakazane na mocy art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1169/2011. Należy bowiem zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit II rozporządzenia nr 543/2011 owoce i warzywa, które nie są objęte szczegółową normą handlową, spełniają wymagania ogólnej normy handlowej. Jeżeli jednak właściciel jest w stanie wykazać zgodność produktów z dowolnymi mającymi zastosowanie normami przyjętymi przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ), wspomniane produkty są uznawane za zgodne z ogólną normą handlową. Z zebranego materiału nie wynika, by organ I instancji poczynił ustalenia, czy w stosunku do w/w produktów właściciel zastosował normy przyjęte przez EKG/ONZ, pomimo, że takie normy istnieją w odniesieniu do zakwestionowanych ogórków i czosnku. W przypadku kapusty pekińskiej również nie wyjaśniono w oparciu o jakie dowody (normy handlowe) kontrolowany ustalił klasę jakości zamieszczoną w oznakowaniu. Tym

samym, postępowanie pierwszoinstancyjne zostało przeprowadzone z naruszeniem art. 7 i 8 kpa. Co za tym idzie, należy stwierdzić, że Podkarpacki WIIH, nie ustalił w należyty sposób przedmiotu postępowania, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania.

II. Odnosząc się do pkt II rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. UE L 165 z 30.4.2004 s. 1 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 882/2004”, w art. 2 pkt 17 i 18 stanowi, że kontrola dokumentacji oznacza badanie dokumentów handlowych oraz tam gdzie jest to stosowne dokumentów wymaganych na podstawie prawa paszowego i żywnościowego, które towarzyszą przesyłce (pkt 17), zaś kontrola identyfikacyjna oznacza kontrolę wzrokową mającą na celu zapewnienie aby certyfikaty lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce odpowiadały etykietom oraz zawartości przesyłce (pkt 18).

Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 należy zapewnić możliwość śledzenia żywności, pasz, zwierząt hodowlanych oraz wszelkich substancji przeznaczonych do dodania do żywności lub pasz, bądź które można do nich dodać na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Natomiast zgodnie z art. 18 ust. 2 w/w rozporządzenia podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze i podmioty działające na rynku pasz powinny móc zidentyfikować każdą osobę, która dostarczyła im środek spożywczy, paszę, zwierzę hodowlane lub substancję przeznaczoną do dodania do żywności lub pasz, bądź którą można do nich dodać. W tym celu podmioty te powinny utworzyć systemy i procedury umożliwiające przekazanie takich informacji na żądanie właściwych władz.

Stosownie do art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, kto odmawia okazania wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej dokumentów towarzyszących danej partii owoców i warzyw lub nie zamieszcza w tych dokumentach odpowiednich informacji wymaganych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 lub zamieszcza w tych dokumentach informacje nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

W niniejszej sprawie, stwierdzono, że wprowadzonych do obrotu 3 produktów tj. czosnku, kapusty pekińskiej i jabłek Szara reneta o łącznej wartości 112,58 zł, nie spełniały wymagań jakości handlowej określonych w art. 5 rozporządzenia nr 543/2011 z uwagi na brak dokumentów towarzyszących. Podkarpacki WIIH prawidłowo zatem uznał, że nieokazanie kontrolującym wymaganych dokumentów wypełni znamiona czynu z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw.

Odwołując się od wydanej decyzji, Strona podniosła zarzut naruszenia art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o organizacji rynków warzyw i owoców. Strona twierdzi, że wymaganych dokumentów nie było w sklepie, lecz dba ona o to by prawidłowo gromadzić

tego rodzaju dokumentację. Zatem, jej zdaniem, nie można mówić o odmowie okazania dokumentów lecz tylko i wyłącznie o braku możliwości ich natychmiastowego okazania.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ zwraca uwagę, iż jest on sformułowany w sposób, który pozwala uznać, że przedmiotowe dokumenty istnieją, natomiast problematyczne dla Strony było niezwłoczne okazanie ich kontrolującym. Niemniej, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Tymczasem Strona nie skorzystała z tego uprawnienia tj. nie podniosła wspomnianego argumentu i nie dostarczyła brakujących dokumentów. Również w toku postępowania administracyjnego Strona nie podnosiła wspomnianej okoliczności. Na powyższy fakt Strona powołała się dopiero w odwołaniu od decyzji Podkarpackiego WIIH, jednakże stawiając zarzut naruszenia art. 40a ust. 1 pkt 4 w/w ustawy również nie przedłożyła przedmiotowych dokumentów.

W świetle art. 40a ust. 8 ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-5, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, a także wartości owoców i warzyw poddanych kontroli.

Szkodliwość przedmiotowego czynu wyraża się w naruszeniu interesów konsumentów ponieważ brak wymaganych dokumentów uniemożliwia weryfikację informacji przekazywanych konsumentom.

Zakres naruszenia należy ocenić jako istotny z punktu widzenia właściwości produktów i regulacji rynków rolnych, z uwagi na fakt, że nieprawidłowości dotyczą produktów znajdujących się w masowym obrocie.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – w przedmiotowym przypadku, jest to pierwsze naruszenie przepisów ustawy o rynku owoców i warzyw.

W przypadku wielkości obrotu i przychodu wzięto pod uwagę dane przedstawione przez przedsiębiorcę.

Wartość kontrolowanych artykułów rolno – spożywczych ustalono na podstawie zgromadzonej dokumentacji w wys. 112,58 zł.

W niniejszej sprawie Podkarpacki WIIH prawidłowo uznał, że Strona nie okazała dokumentów towarzyszących partiom danych warzyw i owoców i wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną. Przesłanki wymiaru kary zostały prawidłowo ustalone przez Podkarpackiego WIIH.

W myśl art. 40a ust. 10 i 11 tej ustawy, w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzania tych kar; o czym rozstrzyga w drodze decyzji wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy do wymierzenia kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, w przedmiotowej sprawie (punkt II decyzji) nie zachodzą przesłanki uzasadniające odstąpienie od wymierzenia kary.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy: zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i w niniejszym przypadku, kiedy wynosi do 10 000 zł to opłata stanowi 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł. Opłatę tę uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1.
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Rzeszowie
3. a/a